

Marcellus

Niets ontbreken

'*Nooit zal er mij iets ontbreken...*' Deze prachtige zin hebben we onlangs nog gezongen bij de uitvaart van een vriend die aan het leven gestorven is. Ik vind het een mooie zin, omdat het ondanks alles overgave en vertrouwen ademt: wat er ook gebeurt of gebeurd is, het is goed. De volgorde van de woorden in combinatie met de muziek versterkt dit gevoel. En ook al herken ik deze houding van overgave lang niet altijd in mijn dagelijkse leven omdat ik vaak het tegendeel ervaar, het is en blijft een lied dat ik op bijzondere momenten graag zing. En wat mij betreft mag dit lied in het repertoire van geen enkel kerkkoor ontbreken. Een leuke woordspeling trouwens...

En dan een andere zin, uitgesproken door een bekende Nederlandse pedagoog: '*Ieder kind is voldoende uitgerust voor zijn eigen ontwikkeling.*' Een zin die je een paar keer moet lezen om de strekking ervan goed in je te laten doordringen. Het is te lezen als een protest – een protest tegen alle pogingen om kinderen via het onderwijs dingen te leren waarvoor zij niet de vermogens of talenten hebben. Een protest tegen elke samenleving die mensen niet accepteert om wie zij zijn en om wat zij kunnen. '*Ieder kind is voldoende uitgerust voor zijn eigen ontwikkeling en niemand kan achterlopen op zijn eigen ontwikkeling.*' Ik word er even stil van: als het zó eens zou kunnen zijn... Zo zou het moeten zijn: het is goed...

Zou dit een moderne, of zelfs nieuwe variant op psalm 23 mogen zijn? Het zou zomaar kunnen en van mij mag het. Nu nog wachten op een tekstdichter die deze woorden in de juiste volgorde zet, en een componist die in muziek een passend gevoel van overgave weet uit te drukken. En dan natuurlijk een samenleving die er ook in wil geloven...